Lietas Nr. 112029813
Lietas arhīva Nr. 103AA-0026-14

SPRIEDUMS

Rēzeknē 2014.gada 11.martā

Latgales apgabaltiesa šādā sastāvā:

tiesnesis - referents I.Raciņš,

tiesneši I.Zalužinska un A.Vilmanis,

rakstveida procesā apelācijas kārtībā izskatīja Valsts robežsardzes Daugavpils pārvaldes priekšnieka apelācijas sūdzību par Daugavpils tiesas tiesneses 2013.gada 14.decembra spriedumu, ar kuru izbeigta lietvedība lietā par /pers. D/, /personas kods/, saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk tekstā – Latvijas APK) 175.panta.

Pārbaudījusi administratīvā pārkāpuma lietas materiālus, Latgales apgabaltiesa

k o n s t a t ē j a

2013.gada 22.oktobrī Valsts robežsardzes Daugavpils pārvaldes Silenes robežapsardzības nodaļas vecākā inspektore sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu AA Nr.050476 par to, ka 2013.gada 22.oktobrī plkst.17.35 /pers. D/ Daugavpils novadā, Skrudalienes pagasta teritorijā, pierobežā, 2800 m no valsts robežas uz ceļa Ilga-Silene pretī Silenes robežapsardzības nodaļai vadīja automašīnu VW Caravelle, valsts numurs /TL numurs/, pēc automašīnas apstādināšanas dokumentu pārbaudei, neizpildīja Silenes robežapsardzības nodaļas inspektora likumīgo rīkojumu apstādināt transportlīdzekli un patvaļīgi kopā ar aizmugurē braucošo automašīnu Peugeot 806, valsts numurs/TL numurs/, kuru vadīja /pers. G/, lielā ātrumā aizbrauca prom no apstādināšanas vietas. Protokolā norādīts, ka ar savām darbībām /pers. D/ pārkāpa Robežsardzes likuma 41.panta pirmās daļas, Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" 35.punkta prasības un izdarīja Latvijas APK 175.pantā paredzēto administratīvo pārkāpumu.

Ar Daugavpils tiesas tiesneses 2013.gada 14.decembra spriedumu, izbeigta lietvedība lietā par /pers. D/, /personas kods/, saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas APK 175.panta. Pirmās instances tiesas tiesnese atzina, ka administratīvā pārkāpuma protokolā fiksētās /pers. D/ darbības ir pretrunā ar tiesas sēdē iegūtajiem pierādījumiem, tādēļ atbilstoši Latvijas APK 239.panta 1.punktam lietvedība lietā ir jāizbeidz (lietas 75.-77.lapa).

Par Daugavpils tiesas tiesneses 2013.gada 14.decembra spriedumu apelācijas sūdzību iesniedza Valsts robežsardzes Daugavpils pārvaldes priekšnieks. Apelācijas sūdzībā Valsts robežsardzes Daugavpils pārvaldes priekšnieks lūdza atcelt Daugavpils tiesas 2013.gada 14.decembra spriedumu, konstatēt /pers. D/ vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā atbildība par kuru paredzēta Latvijas APK 175.pantā un uzlikt sodu atbilstoši minētā panta sankcijai. Sūdzības iesniedzēja ieskatā pirmās instances tiesa spriedumā nenorādīja kādu iemeslu dēļ lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā ir izbeidzama vai notikuma neesamības dēļ vai administratīvā pārkāpuma sastāva neesamības dēļ. Sūdzības iesniedzēja ieskatā ar lietas materiāliem un tiesas sēdē iegūtiem pierādījumiem /pers. D/ vaina ir pierādīta. Valsts robežsardzes iesniegtie pierādījumi ir konsekventi, ticami un loģiski izklāstīti, bez jebkādām pretrunām. Pirmās instances tiesa nepamatoja to, kāpēc augstāka ticamība piešķirama personai, kuru sauc pie administratīvās atbildības, nevis valsts amatpersonai. /pers. D/ un /pers. G/ liecības daļā par to, kāpēc bija jāsamainās ar mašīnām, atšķiras. Arī liecinieka /pers. I/ un /pers. D/ liecības tiesas sēdē par apstākļiem pie veikala Silenē, atšķiras. Turklāt liecinieks /pers. J/ tiesas sēdē liecināja, ka /pers. I/ teicis viņam, ka /pers. G/ lika viņam liecināt, ka pie veikala Silenē /pers. G/ un /pers. D/ satika pēc pieciem, nevis kā faktiski bija - ap pusdienlaiku. Pirmās instances tiesa neņēma vērā liecinieka /pers. J/ liecības un neizvērtēja jautājumu par nepatiesu liecību sniegšanu. Izvērtējot visus pierādījumus lietā, pārāk īss ir braukšanas laika posms no vietas, kur /pers. D/ mēģināja apturēt /pers. K/ līdz apturēja viņu policija. Līdz ar to nav iespējams fakts, ka automašīnas vēl apstājās pie veikala Silenē, kur runājās ar liecinieku /pers. I/ un apmainījās mašīnām. Sūdzības iesniedzēja ieskatā /pers. D/, /pers. G/ un /pers. I/ liecības savā starpā ir pretrunīgas, nekonsekventas un neloģiskas. Savukārt pārējie pierādījumi lietā liecina par to, ka /pers. D/ un /pers. G/ ar automašīnām samainījās pēc /pers. M/ apstādināšanas vietas un pirms /pers. K/ apstādināšanas vietas. Spriedumā norādītais arguments, ka apšaubāms ir protokolā norādītais, ka /pers. D/ atteicās parakstīt protokolu neapstiprinās ar liecinieku /pers. M/ un /pers. K/ liecībām. Sūdzības iesniedzēja ieskatā dotajā gadījumā pastāvēja objektīvs iemesls sastādīt administratīvā pārkāpuma protokolu bez /pers. D/ klātbūtnes. Sūdzības iesniedzēja ieskatā nav pierādīts pretējais, ka /pers. K/ nav veicis protokolā norādītās darbības un nav pierādīts, ka transportlīdzekli VW Caravelle, valsts numurs /TL numurs/, vadīja cita persona, nevis /pers. D/. Sūdzības iesniedzēja ieskatā, administratīvo pārkāpumu /pers. D/ izdarīja pastāvot pastiprinošam apstāklim, kas noteikts Latvijas APK 34.pantā. Turklāt, /pers. D/ pie administratīvās atbildības saukts 35 reizes par dažādiem administratīvajiem pārkāpumiem, kas norāda uz to, ka /pers. D/ ir tendēts izdarīt administratīvos pārkāpumus un pārkāpt likumu sistemātiski. Sūdzības iesniedzēja ieskatā, lielāka ticamība ir piešķirama Valsts robežsardzes iesniegtajiem pierādījumiem. Lietā nav pierādīta Valsts robežsardzes

amatpersonu ieinteresētība tieši pret /pers. D/ (lietas 81.-89.lapa).

Pārbaudījusi rakstveida procesā lietas materiālus, pirmās instances tiesas sprieduma likumību un pamatotību, novērtējusi apelācijas sūdzībā noradītos argumentus, Latgales apgabaltiesa uzskata, ka Daugavpils tiesas tiesneses 2013.gada 14.decembra spriedums ir atstājams negrozīts.

Latgales apgabaltiesa uzskata, ka pirmās instances tiesa administratīvā pārkāpuma lietu izskatīja atbilstoši Latvijas APK divdesmit trešās „a" nodaļas prasībām.

Saskaņā ar Latvijas APK 175.pantu (likuma redakcijā, kas bija spēkā 2013.gada 22.oktobrī) par ļaunprātīgu nepakļaušanos policijas darbinieka, pašvaldības policijas darbinieka, robežsarga vai zemessarga, kā arī karavīra likumīgajam rīkojumam vai prasībai, kad viņi izpilda sabiedriskās kārtības sargāšanas vai dienesta pienākumus, - uzliek naudas sodu līdz divsimt latiem vai piemēro administratīvo arestu uz laiku līdz piecpadsmit diennaktīm.

Atbilstoši Latvijas APK 272.pantam institūcijai (amatpersonai), izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Lai /pers. D/ sauktu pie administratīvās atbildības par Latvijas APK 175.pantā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, ir jākonstatē pirmkārt, personas nepakļaušanās ļaunprātība, otrkārt, robežsarga rīkojumam vai prasībai jābūt likumīgai un, treškārt, robežsargam jāpilda dienesta pienākumi.

Robežsardzes likuma 41.panta pirmā daļa nosaka, ka robežsargs ir valsts varas pārstāvis, un likumīgās prasības un rīkojumi, ko viņš izvirzījis vai devis, pildot dienesta pienākumus, visām personām ir obligāti jāizpilda. Nepakļaušanās robežsarga likumīgajām prasībām ir sodāma. Savukārt Robežsardzes likuma 15.panta pirmās daļas 1.punkts paredz robežsargiem tiesības visā pierobežā, kā arī robežkontroles punktos un robežpārejas punktos, pildot dienesta pienākumus, bez ierobežojumiem pārvietoties, pārbaudīt personu dokumentus, kontrolēt transportlīdzekļus un to kravas.

Latvijas APK 243.panta pirmā daļa nosaka, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Latgales apgabaltiesa konstatē, ka izskatāmajā lietā ir noskaidroti šādi apstākļi.

No administratīvā pārkāpuma protokola AA Nr.050476 redzams, ka 2013.gada 22.oktobrī plkst.17.35 /pers. D/Daugavpils novada, Skrudalienas pagasta teritorijā, pierobežā, 2800 m no valsts robežas uz ceļa Ilga-Silene pretī Silenes robežapsardzības nodaļai vadīja automašīnu VW Caravelle, valsts numurs /TL numurs/, pēc automašīnas apstādīšanas dokumentu pārbaudei, neizpildīja Silenes robežapsardzības nodaļas inspektora seržanta /pers. K/ likumīgo rīkojumu apstādināt transportlīdzekli un patvaļīgi kopā ar aizmugurē braucošo vieglo automašīnu Peugeot 806, valsts numurs /TL numurs/, kuru vadīja /pers. G/, lielā ātrumā aizbrauca prom no apstādināšanas vietas. Protokolā norādīts, ka ar savām darbībām /pers. D/ pārkāpa Robežsardzes likuma 41.panta pirmās daļas, Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" 35.punkta prasības un izdarīja Latvijas APK 175.pantā paredzēto administratīvo pārkāpumu. Protokolā arī norādīts, ka persona atteicās parakstīt protokolu divu liecinieku klātbūtnē. Piezīmēs norādīts, ka /pers. D/ atteicās ierasties Silenes robežapsardzības nodaļā. Protokols sastādīts bez personas klātbūtnes. /pers. D/ atteicās sniegt rakstisku paskaidrojumu. (lietas 3.lapa).

No Silenes robežapsardzības nodaļas vecākās inspektores virsleitnantes /pers.O/ ziņojuma redzams, ka 2013.gada 22.oktobrī no plkst.09.00 līdz 21.00 viņa pildīja norīkojuma nodaļas dežuranta pienākumus. 2013.gada 22.oktobrī plkst.17.35 nodaļas dežuranta palīgs seržants /pers. K/ veica automašīnas apstādināšanu dokumentu pārbaudei uz ceļa Ilga-Silene, pretī Silenes robežapsardzības nodaļai. Pirmās braucošās automašīnas VW Caravelle, valsts numurs /TL numurs/, vadītājs neizpildīja robežsarga likumīgo rīkojumu apstādināt transportlīdzekli un patvaļīgi kopā ar aizmugurē braucošo vieglo automašīnu Peugeot 806, valsts numurs /TL numurs/, lielā ātrumā aizbrauca prom no apstādināšanas vietas. Tajā brīdī viņa atradās nodaļas teritorijā, ārpus dienesta telpām, vietā no kuras bija labi saskatāms iepriekš minētā dežuranta palīga darbības. Plkst.18.00 Valsts policijas amatpersonas noziņoja par minēto automašīnu apstādināšanu uz Valsts nozīmes ceļa Braslava-Daugavpils. Notikuma vietā ieradās /pers. K/ un /pers. M/. Veicot dokumentu pārbaudi bija konstatēts, ka automašīnas VW Caravelle vadītājs ir /pers. D/, bet automašīnas Peugeot 806 vadītājs ir /pers. G/. Pēc transportlīdzekļu un personu dokumentu pārbaudes personas tika atlaistas, jo atteicās sniegt rakstiskus paskaidrojumus, parakstīties administratīvo pārkāpumu protokolos un ierasties Silenes RSN dienesta telpās norādot, ka savā maršrutā robežsargu norīkojumu neesot manījuši. Viņa sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu AA Nr.050476 bez personas klātbūtnes un lieta bija nodota pēc piekritības Daugavpils tiesai (lietas 4.lapa).

Daugavpils tiesas sēdē, kas notika 2013.gada 27.novembrī, /pers. O/ bija nopratināta kā liecinieces un uzturēja ziņojumā norādīto. Papildus /pers. O/ liecināja, ka neredzēja, kādas personas vadīja automašīnas, bet redzēja pašas automašīnas. Automašīnas numurus viņai paziņoja /pers. K/. No robežapsardzes punkta līdz ceļam attālums ir 100 metri (lietas 44.lapa).

No Silenes robežapsardzības nodaļas inspektora seržanta /pers. K/ ziņojuma redzams, ka viņš 2013.gada 22.oktobrī no plkst.09.00 līdz plkst.21.00 pildīja norīkojuma nodaļas dežuranta palīga pienākumus. 2013.gada 22.oktobrī plkst.17.35 viņš veica automašīnu apstādināšanu dokumentu pārbaudei uz ceļa Ilga-Silene, pretī Silenes robežapsardzības nodaļai. Viņš bija ģērbies robežsardzes dienesta formā un robežsardzes atstarojošajā vestē. Pēc viņa komandas ar zizli apstāties pirmās braucošās automašīnas VW Caravelle, valsts numurs /TL numurs/, vadītājs neizpildīja viņa likumīgo rīkojumu apstādināt transportlīdzekli un patvaļīgi kopā ar aizmugurē braucošo vieglo automašīnu Peugeot 806, valsts numurs/TL numurs/, lielā ātrumā aizbrauca prom no apstādināšanas vietas. Automašīnas Peugeot 806 vadītāju viņš atpazina kā Daugavpils novada, /adrese/, viensētas /Nosaukums/ īpašnieku /pers. G/. Plkst.18.10 viņš ar dienesta automašīnu kopā ar virsniekvietnieku /pers. M/ izbrauca uz vietu, kur Valsts policijas

amatpersonas apstādināja minētās automašīnas. Ierodoties aizturēšanas vietā un veicot dokumentu pārbaudi bija konstatēts, ka automašīnas VW Caravelle vadītājs ir /pers. D/, bet automašīnas Peugeot 806 vadītājs ir /pers. G/. Pēc transportlīdzekļu un personu dokumentu pārbaudes personas tika atlaistas, jo atteicās sniegt rakstiskus paskaidrojumus, parakstīties administratīvo pārkāpumu protokolos un ierasties Silenes RSN dienesta telpās norādot, ka savā maršrutā robežsargu norīkojumu neesot manījuši (lietas 5.lapa).

Daugavpils tiesas sēdē, ka notika 2013.gada 27.novembrī, /pers. K/ bija nopratināts kā liecinieks un uzturēja ziņojumā norādīto. Papildus /pers. K/ liecināja, ka /pers. D/ un /pers. G/ aizturēšanas vietā aicināja braukt uz robežsardzes nodaļu, sniegt paskaidrojumus, lai tur sastādītu protokolus. /pers. D/ un /pers. G/ atteicās to darīt. /pers. G/ bija melnā cepurē un virsjakā, bet /pers. D/ bija sporta kostīmā ar kapuci. Uz vietas administratīvā pārkāpuma protokols nebija sastādīts, jo viss notika ātri un ceļu policijas darbinieki nevarēja ilgi stāvēt (lietas 42.-43.lapa).

No Silenes robežapsardzības nodaļas inspektora virsniekvietnieka /pers. M/ ziņojuma redzams, ka viņš 2013.gada 22.oktobrī no plkst.08.45 līdz plkst.21.15 pildīja norīkojuma vecākā pienākumus. Plkst.18.10 pēc Silenes robežapsardzības nodaļas vecākās inspektores /pers. O/ rīkojuma viņš kopā ar nodaļas dežuranta palīgu seržantu /pers. K/ ar dienesta automašīnu devās uz automašīnu VW Caravelle, valsts numurs/TL numurs/, un Peugeot 806, valsts numurs /TL numurs/, aizturēšanas vietu. Ierodoties aizturēšanas vietā un veicot dokumentu pārbaudi bija konstatēts, ka automašīnas VW Caravelle vadītājs ir /pers. D/, bet automašīnas Peugeot 806 vadītājs ir /pers. G/. Pēc transportlīdzekļu un personu dokumentu pārbaudes personas tika atlaistas, jo atteicās sniegt rakstiskus paskaidrojumus, parakstīties administratīvo pārkāpumu protokolos un ierasties Silenes RSN dienesta telpās norādot, ka savā maršrutā robežsargu norīkojumu neesot manījuši (lietas 6.lapa).

Daugavpils tiesas sēdē, kas notika 2013.gada 27.novembrī, /pers. M/ bija nopratināts kā liecinieks un uzturēja ziņojumā norādīto. Papildus /pers. M/ liecināja, ka pildot dienesta pienākumus ap plkst.17.05 Ilgas pils rajonā viņš apstādināja transportlīdzekli VW Caravelle, kas brauca no Ilgas pils puses uz robežsardzes pusi. Minēto transportlīdzekli vadīja /pers. G/. Vēlāk nodaļas dežurante paziņoja, ka divas automašīnas VW Caravelle un Peugeot neapstājās pēc robežsarga likumīgajām prasībām. Pēc tam no ceļu policijas bija saņemts ziņojums par minēto automašīnu apturēšanu. Atbraucot uz vietu tika konstatēts, ka automašīnas VW Caravelle vadītājs bija /pers. D/. Viņam līdzi bija protokolu veidlapas, taču /pers. D/ un /pers. G/ atteicās braukt uz robežsardzes nodaļu. /pers. D/ bija ģērbies sporta jakā, bet /pers. G/ - melnā virsjakā un adītā cepurē (lietas 43.lapa). Daugavpils tiesas sēdē, kas notika 2013.gada 5.decembrī, /pers. M/ bija pratināts papildus un liecināja, ka transportlīdzekli VW Caravelle tumši zaļā krasā viņš apstādināja 2013.gada 22.oktobrī plkst.17.05 un pie automašīnas stūres tajā laikā atradās /pers. G/. Viņš nevar pateikt, kad /pers. G/ un /pers. D/ apmainījās ar automašīnām. Kad viņš un /pers. K/ atrauca uz to vietu, kur /pers. G/ un /pers. D/ apturēja ceļu policijas darbinieki, pie automašīnas VW Caravelle stūres atradās /pers. D/ (lietas 69.-70.lapa).

Daugavpils tiesas sēdē, kas notika 2013.gada 5.decembrī, kā liecinieks bija nopratināts Silenes robežapsardzības nodaļas priekšnieks /pers. J/. No liecinieka /pers. J/ liecībām redzams, ka viņš 2013.gada 22.oktobrī laikā no plkst.16.00 līdz plkst.19.00 neatradās Silenes robežsardzes nodaļā un ar padotiem sazinājās pa tālruni. /pers. D/ viņš pazīst kā personu, kura pārkāpj likumu. Tiesas sēdē liecinieks sniedza liecības par to, kas notika 2013.gada 21.oktobrī netālu no sādžas /Nosaukums/, kur dzīvo /pers. G/, jo tur bija aizturēti divi kontrabandisti. Sakarā ar to, ka bija uzsākts kriminālprocess, bija izveidots postenis, lai novērotu, kas notiek minētajā sādžā. Padotie viņam ziņoja, ka nākamajā dienā, tas ir 2013.gada 22.oktobrī /pers. G/ ar automašīnu Peugeot aizbrauca Daugavpils virzienā, bet pēc tam atbrauca ar velosipēdu, lai paņemtu automašīnu VW Caravelle. Šajā laikā novērošanu un pārbaudi veica /pers. M/, kurš arī ziņoja par /pers. G/ pārvietošanu. Ņemot vērā, ka radās aizdomās par to, ka /pers. G/ gaidīja cita automašīna, tika dots rīkojums inspektoram /pers. K/ vēlreiz veikt pārbaudi. Vēlāk /pers. K/ paziņoja, ka automašīnas neapstājās pēc viņa rīkojuma. Par notikušo bija paziņots ceļu policijas darbiniekiem, kuri apturēja divas automašīnas. Liecinieka ieskatā /pers. G/ un /pers. D/ varēja samainīties ar automašīnām mežā (lietas 66.-69.lapa).

Daugavpils tiesas sēdē, kas notika 2013.gada 27.novembrī liecinieks /pers. G/ liecināja, ka notikumu dienā viņš brauca no savas sādžas ar automašīnu VW Caravelle. Viņu apturēja robežsargs un pārbaudīja dokumentus. Pie zīmes „Pierobežas josla" viņu gaidīja /pers. D/ ar automašīnu Peugeot. Tālāk viņi iebrauca Silenē un pie veikala satika paziņu Dmitriju. Pēc sarunas ar Dmitriju viņš apsēdās automašīnā Peugeot, bet /pers. D/ - VW Caravella un aizbrauca uz Daugavpili. Pa ceļam viņus apturēja policijas darbinieki un lūdza uzgaidīt robežsargus. Robežsargi pārbaudīja viņa dokumentus, bet sniegt paskaidrojumus nepiedāvāja. Automašīna VW Caravelle un automašīna Peugeot pieder viņam. Braucot garām Silenes robežkontroles punktam viņš neredzēja nevienu personu formastērpā, kura mēģināja apturēt viņa un /pers. D/ vadītās automašīnas (lietas 40.-41.lapa).

Daugavpils tiesas sēdē, kas notika 2013.gada 5.decembrī, liecinieks /pers. I/ liecināja, ka 2013.gada 22.oktobrī ap plkst.17.00-18.00 viņš pie veikala Silenē ieraudzīja /pers. G/ automašīnu Peugeot. Taču minētajā automašīna tajā laikā atradās /pers. D/. Savukārt, /pers. G/ izkāpa no citas automašīnas VW Caravelle un pienāca pie viņa. /pers. G/ viņš pajautāja par medu un aizgāja uz veikalu. Kā /pers. G/ un /pers. D/ aizbrauca viņš neredzēja (lietas 64.-65.lapa).

Daugavpils tiesas sēdē, kas notika 2013.gada 27.novembrī, /pers. D/ paskaidroja, ka savu vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā par ko sastādīts administratīvais protokols, neatzīst. 2013.gada 22.oktobrī /pers. G/ palūdza viņu aizbraukt uz Sileni, lai paņemtu automašīnu. Viņš apstājās pie zīmes „Pierobežas josla" un gaidīja /pers. G/, jo viņam nebija atļaujas. Atpakaļ /pers. G/ atbrauca ar automašīnu VW Caravelle un pamāja viņam ar roku, lai brauc aiz viņa. Tad viņš apsēdās automašīna Peugeot. Pa ceļam viņi iebrauca veikalā Silenē, kur samainījās ar automašīnām. Pa ceļam uz Daugavpili, viņus apturēja ceļu policija un lika gaidīt robežsargus. Robežsargi pārbaudīja viņa dokumentus un paziņoja, ka jābrauc uz robežkontroles punktu. Viņš atteicās braukt, jo nebija degvielas. Viņš neredzēja, ka robežsargs būtu norādījis, ka ir jāapstājas. Robežsargi viņam paskaidrojumus nepiedāvāja sniegt, bet tikai pajautāja, kāpēc viņš neapstājās pēc robežsarga pieprasījuma. Uz to viņš atbildēja, ka neredzēja, lai kāds mēģinātu viņu apturēt. Lūdza izbeigt tiesvedību, jo nekādu pārkāpumu neveica (lietas 38.-40.lapa).

Daugavpils tiesas sēdē, kas notika 2013.gada 5.decembrī, /pers. D/ papildus paskaidroja, ka pie veikala Silenē viņi satika /pers. G/ paziņu /pers. I/. Pats viņš /pers. I/ nepazīst. Pie veikala /pers. I/ sarunājās ar /pers. G/, bet sarunas saturu viņš nedzirdēja. /pers. I/ neredzēja kā viņš ar /pers. G/ aizbrauca, jo tas notika pēc tam, kad /pers. I/ aizgāja (lietas 63.lapa).

Izvērtējot pārbaudītos pierādījumus to kopumā Latgales apgabaltiesa uzskata, ka lietā nav strīda par to, ka robežsargs /pers. K/ administratīvā pārkāpuma protokolā norādītajā vietā un laikā pildīja dienesta pienākumus. Tapāt ar lietas materiāliem ārpus

sapratīgām šaubām ir pierādīts tas, ka robežsargs /pers. K/ administratīvā pārkāpuma protokolā norādītajā vietā un laikā izmantojot zizli deva likumīgu rīkojumu apstāties transportlīdzekļa VW Caravelle, valsts numurs /TL numurs/, vadītājam. Minētais ir pierādīts ar /pers. K/ un /pers. O/ ziņojumiem un liecībām pirmās instances tiesā. Tai pat laikā apelācijas instances tiesa uzskata, ka lietā nav izslēgtas sapratīgas šaubas par to, ka /pers. D/ administratīvā pārkāpuma protokolā norādītajā vietā un laikā vadīja transportlīdzekli VW Caravelle, valsts numurs /TL numurs/.

Administratīvo pārkāpumu lietas ir pielīdzināmas krimināllietām Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6.punkta izpratnē (Skat. Satversmes tiesas 2002.gada 20.jūnija sprieduma lietā Nr.2001-17-0106 secinājumu daļas 6.1.punktu). Tas nozīmē, ka tajās jāņem vērā arī nevainīguma prezumpcijas princips. Proti, persona uzskatāma par nevainīgu, ja nav pierādījumu par pretējo. Turklāt, Latvijas APK 243.panta otrajā daļā ir noteikts, ka iestādē pierādīšanas pienākums administratīvā pārkāpuma lietvedībā ir institūcijai (amatpersonai), kura sauc personu pie administratīvās atbildības, bet tiesā – iestādei. Tādējādi izskatāmajā lietā iestādei (šajā gadījumā Valsts Robežsardzei) jāpierāda, ka /pers. D/ veica Latvijas APK 175.pantā norādīto administratīvo pārkāpumu.

Izvērtējot liecinieka /pers. K/ liecības pirmās instances tiesā un viņa 2013.gada 22.oktobra ziņojumu, apelācijas instances tiesa uzskata, ka no tām var secināt to, ka administratīvā pārkāpuma protokolā norādītajā vietā un laikā viņš mēģināja apturēt divas automašīnas, tās neapstājas un viņš redzēja, ka automašīnu Peugeot 806, valsts numurs/TL numurs/, vadīja /pers. G/. /pers. K/ dienesta ziņojumā nenoradīja, kura konkrēti persona vadīja transportlīdzekli VW Caravelle, valsts numurs/TL numurs/, administratīvā pārkāpuma protokolā norādītajā vietā un laikā. No minētā ziņojuma redzams, ka tas apstāklis, ka transportlīdzekļa VW Caravelle, valsts numurs/TL numurs/, vadītājs ir /pers. D/ ziņojuma autoram (/pers. K/) kļuva zināms tikai 2013.gada 22.oktobrī plkst.18.10, kad viņš kopā ar /pers. M/ atbrauca uz to vietu, kur Valsts policijas darbinieki apstādināja divas automašīnas (lietas 5.lapa). Arī pirmās instances tiesā liecinieks /pers. K/ liecināja par to, ka ar zizli parādīja autovadītājiem apstāties, bet automašīnas pabrauca garām. Otrajā automašīnā viņš pamanīja /pers. G/, kurš dzīvo netālu no Ilgas pils. Kurš konkrēti vadīja transportlīdzekli VW Caravelle, valsts numurs/TL numurs/, administratīvā pārkāpuma protokolā norādītajā vietā un laikā liecinieks /pers. K/ neliecināja (lietas 42.lapa).

Lieciniece /pers. O/ pirmās instances tiesā liecināja, ka viņa redzēja to, ka /pers. K/ veica automašīnu apturēšanu, bet kurš vadīja transportlīdzekļus viņa neredzēja (lietas 44.lapa). No liecinieku /pers. M/ un /pers. J/ liecībām pirmās instances tiesā redzams, ka viņi nebija aculiecinieki tam, ka /pers. K/ veica automašīnu apturēšanu un par notikušā apstākļiem viņiem ir zināms no /pers. K/ teiktā. Savukārt /pers. D/ paskaidroja, ka 2013.gada 22.oktobrī līdz veiklam, kas atrodas Silenes ciemā viņš brauca ar automašīnu Peugeot, bet pēc tam ar automašīnu VW Caravelle. /pers. D/ paskaidrojumi par notikušā apstākļiem ir ticami, jo apstiprinās ap pārējiem pierādījumiem lietā – ar liecinieku /pers. G/, /pers. I/ un /pers. M/ liecībām pirmās instances tiesā.

Savukārt liecinieka /pers. J/ apgalvojumi pirmās instances tiesā, par to, ka nav iespējams ka /pers. D/ un /pers. G/ 25 minūšu laikā iebrauca veikalā Silenē, sarunājās par medus pārdošanu un aizbrauca gandrīz līdz Daugavpils pilsētai, ir vērtējami vienīgi kā liecinieka /pers. J/ pieņēmumi, kas objektīvi ne ar ko neapstiprinās. Turklāt, jāņem vēra tas, ka Valsts policijas darbinieki apturēja /pers. D/ un /pers. G/ vadītos transportlīdzekļus pēc zināma laika un ievērojama attāluma no tās vietas, kur tos mēģināja apturēt /pers. K/.

Šādos apstākļos Latgales apgabaltiesa uzskata, ka izskatāmajā lietā ar iestādes piestādītiem pierādījumiem (/pers. K/, /pers. O/, /pers. M/ dienesta ziņojumi un liecības pirmās instances tiesā, kā arī liecinieka /pers. J/ liecības pirmās instances tiesā) nav pierādīts, ka /pers. D/ administratīvā pārkāpuma protokolā norādītajā vietā un laikā vadīja transportlīdzekli VW Caravelle, valsts numurs /TL numurs/. Minētie pierādījumi apstiprina to faktu, ka 2013.gada 22.oktobrī ap plkst.18.00 pēc tam, kad Valsts policijas darbinieki pēc robežsardzes lūguma netālu no Daugavpils pilsētas apturēja divus transportlīdzekļus, pie automašīnas VW Caravelle, valsts numurs /TL numurs/, stūres atradās /pers. D/. Līdz ar to pirmās instances tiesa pamatoti secināja, ka administratīvā pārkāpuma protokolā AA Nr.050476 fiksētie fakti nav attiecināmi uz /pers. D/. Tāpēc pirmās instances tiesa pamatoti nosprieda izbeigt lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā saskaņā ar Latvijas APK 239.panta 1.punkta noteikumiem.

Saskaņā ar Latvijas APK 239.panta 1.punktu lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā nevar iesākt, bet iesākta lietvedība jāizbeidz, ja nav bijis notikuma vai tajā nav administratīvā pārkāpuma sastāva. Apelācijas instances tiesas ieskatā izskatāmajā lietā ir konstatēts, ka notikumā nav administratīvā pārkāpuma sastāva (konkrēti objektīvās puses). Kaut gan pirmās instances tiesas spriedumā nav precīzas norādes uz to, tomēr no minētā sprieduma nepārprotami redzams, ka pirmās instances tiesa atzina par pierādītu, ka robežsardzes inspektora prasība apstādināt transportlīdzekli netika izpildīta (lietas 75.lapa). Līdz ar to nav pamatots apelācijas sūdzībā izteiktais apgalvojums, ka pirmās instances tiesa apšaubīja to, ka inspektors /pers. K/ 2013.gada 22.oktobrī plkst.17.35, pildot dienesta pienākumus, atradās ceļa malā pie Silenes robežapsardzības nodaļas un mēģināja apturēt transportlīdzekli VW Caravelle, valsts numurs /TL numurs/.

Apelācijas instances tiesa uzskata, ka Valsts robežsardzes iesniegtie pierādījumi ir konsekventi, ticami, loģiski izklāstīti, bet tie pierāda tikai to, ka administratīvā pārkāpuma protokolā norādītajā vietā un laikā inspektors /pers. K/ mēģināja apturēt divus transportlīdzekļus VW Caravelle, valsts numurs/TL numurs/, un Peugeot 806, valsts numurs/TL numurs/, bet nepierāda, ka transportlīdzekli VW Caravelle, valsts numurs /TL numurs/, administratīvā pārkāpuma protokolā norādītajā vietā un laikā vadīja /pers. D/. Līdz ar to apelācijas sūdzības iesniedzēja atsauce uz Latvijas APK 243.panta trešo daļu (acīmredzams domājams ceturto daļu) nav pamatota, jo administratīvā pārkāpuma protokolā AA Nr.050476 fiksētie fakti nav attiecināmi uz /pers. D/. Latgales apgabaltiesas ieskatā apelācijas sūdzībā izteiktais apgalvojums, ka „nav pierādīts arī tas, ka pie transportlīdzekļa VW Caravelle, valsts numurs/TL numurs/, stūres atradās nevis /pers. D/, bet kāda cita persona", ir nevietā, jo saskaņā ar Latvijas APK 243.panta otrās daļas noteikumiem, tieši iestādei (šajā gadījumā – Robežsardzei) bija jāpierāda, ka administratīvā pārkāpuma protokolā norādītajā vietā un laikā transportlīdzekli VW Caravelle, valsts numurs/TL numurs/, vadīja /pers. D/.

Saskaņā ar Latvijas APK 243.panta astotās daļas noteikumiem, pierādījuma ticamība ir kādas ziņas patiesuma konstatēšanas pakāpe. To, cik ticamas ir pierādīšanā izmantojamās ziņas par faktiem, izvērtē, aplūkojot visus administratīvā pārkāpuma lietvedības laikā iegūtos faktus vai ziņas par faktiem kopumā un savstarpējā sakarībā. Nevienam no pierādījumiem nav iepriekš noteikta augstāka ticamības pakāpe attiecībā pret pārējiem pierādījumiem.

Apelācijas instances tiesas ieskatā liecinieka /pers. I/ liecības pirmās instances tiesā par notikušā apstākļiem ir ticamas, jo

apstiprinās ar pārējiem pierādījumiem lietā. Apelācijas sūdzībā noradītais, ka liecinieks /pers. J/ pirmās instances tiesā liecināja, ka /pers. I/ viņam teica, ka /pers. G/ lika tam liecināt par to, ka pie veikala Silenē /pers. D/ un /pers. G/ viņš (/pers. I/) redzēja pēc plkst.17.00, ir pretrunā ar lietas esošo informāciju. Pārbaudot pirmās instances tiesas 2013.gada 5.decembra tiesas sēdes protokolu apelācijas instances tiesa nekonstatē, ka liecinieks /pers. J/ sniedza šādas liecības (lietas 66.-69.lapa). Piezīmes par pirmās instances tiesas sēdes protokolu iestāde neiesniedza. Par minēto apstākli /pers. J/ norādīja savā 2013.gada 27.decembra ziņojumā, kas bija pievienots apelācijas sūdzībai (lietas 90.lapa). Tomēr, liecinieks /pers. I/ pirmās instances tiesā liecināja, ka redzēja /pers. D/ un /pers. G/ pie veikalā Silenē laikā no plkst.17.00 līdz plkst.18.00. Minētais liecinieks neliecināja par to, ka pret viņu kāds būtu izmantojis draudus, vardarbību, viltus, šantāžu vai spaidus. Līdz ar to Latgales apgabaltiesa uzskata, ka liecinieka /pers. I/ pirmās instances tiesā sniegtās liecības nav atzīstamas par nepieļaujamām un pierādīšanā neizmantojamām, saskaņā ar Latvijas APK 243.panta divpadsmito daļu. Latgales apgabaltiesa nekonstatē tādas pretrunas /pers. D/, /pers. G/ un /pers. I/ liecībās, kas būtu par pamatu apšaubīt minēto personu liecību ticamību. Tam apstāklim, ka /pers. I/ un /pers. D/ liecības par tikšanās apstākļiem 2013.gada 22.oktobrī nedaudz atšķiras, nav izšķirošas nozīmes lietas pareizā izspriešanā. Līdz ar to Latgales apgabaltiesa uzskata, ka lietā nav iesniegti tādi ticami, pietiekoši un pārliecinoši pierādījumi tam, ka /pers. D/ un /pers. G/ apmainījās ar automašīnām mežā pēc tam, kad automašīnu VW Caravelle apstādināja robežsardzes darbinieks /pers. M/, bet pirms tam, kad minēto automašīnu mēģināja apturēt cits robežsardzes darbinieks - /pers. K/.

Apelācijas instances tiesas ieskatā izskatāmajā lietā iestāde nav ievērojusi Latvijas APK 248.^{1}panta noteikumus. Saskaņā ar Latvijas APK 248.^{1}panta noteikumiem, ja objektīvu iemeslu dēļ administratīvā pārkāpuma protokolu nav iespējams sastādīt tās personas klātbūtnē, kuru sauc pie administratīvās atbildības, to sastāda bez minētās personas klātbūtnes un protokola kopiju nosūta pa pastu ierakstītā sūtījumā uz attiecīgās personas dzīvesvietas adresi. No lietas materiāliem nepārprotami redzams, ka administratīvā pārkāpuma protokols bija sastādīts Silenes robežapsardzības nodaļā bez /pers. D/ klātbūtnes. Tāpēc nav saprotams protokolā norādītais ieraksts par to, ka persona atteicās parakstīt protokolu divu liecinieku klātbūtnē, jo persona (/pers. D/) administratīvā pārkāpuma protokola AA Nr.050476 sastādīšanas laikā 2013.gada 22.oktobrī plkst.19.00 nemaz neatradās Daugavpils novadā, Skrudalienas pagastā, Valsts robežsardzes Daugavpils pārvaldes Silenes robežapsardzības nodaļas telpās. Taču lietas materiālos nav nekādu ziņu par to, ka protokola kopija bija nosūtīta /pers. D/, saskaņā ar Latvijas APK 248.^{1}panta nosacījumiem. Tomēr, minētais trūkums bija novērsts, kad pirmās instances tiesa izsniedza /pers. D/ aizstāvei lietas materiālu kopijas (tai skaitā arī administratīvā pārkāpuma protokola kopiju).

Ievērojot to, ka lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā bija izbeigta un pirmās instances tiesas spriedums tika atstāts negrozīts, nav nepieciešams vērtēt sniegtas ziņas par /pers. D/ iepriekšēju saukšanu pie administratīvās atbildības, jo minētas ziņas nevar ietekmēt lietas izspriešanu.

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{12}panta otrās daļas 1.punktu, 289.^{22}pantu Latgales apgabaltiesa

n o s p r i e d a

Daugavpils tiesas tiesneses 2013.gada 14.decembra spriedumu atstāt negrozītu, bet Valsts robežsardzes Daugavpils pārvaldes priekšnieka apelācijas sūdzību noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā 2014.gada 11.martā.

Tiesnesis - referents I.Raciņš

Tiesneši I.Zalužinska

A.Vilmanis